

F. t. l. om skattemæssige afskrivninger

de bygninger. Den foreslåede bestemmelse er formuleret på en sådan måde, jf. udtrykket »tjener«, at der ikke stilles krav om, at installationen rent fysisk befinder sig i vedkommende bygning eller bygninger.

I den foreslåede bestemmelses stk. 1 om afskrivning på installationer er det fastsat, at installationer, der udelukkende tjener afskrivningsberettigede bygninger, behandles og afskrives som de nævnte bygninger, hvorpå der kan afskrives efter den foreslåede bestemmelse i § 14. Dette indebærer som udgangspunkt, at installationerne afskrives med samme sats som den erhvervsmæssigt benyttede bygning, og at der gælder de samme regler for disse installationer som for de afskrivningsberettigede bygninger.

Sondringen mellem bygningsbestanddele og installationer har efter forslaget således ikke betydning, når installationen udelukkende tjener (fuldt) afskrivningsberettigede bygninger, jf. den foreslåede bestemmelse i § 14.

At installationer, der udelukkende tjener afskrivningsberettigede bygninger, efter den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, behandles og afskrives som de nævnte bygninger, indebærer bl.a., at afskrivnings-satsen for installationer i disse bygninger nedsættes i forhold til gældende regler.

Til gengæld vil ændringen indebære en betydelig forenkling. Dette gælder navnlig for nybygningers vedkommende, da der med forslaget ikke længere vil være behov for ved beregningen af afskrivningerne at udskille de installationer, der indlægges sammen med opførelsen af bygningen. Disse installationer bliver således med forslaget en del af den afskrivningsberettigede bygning.

Som en konsekvens af, at de oprindelige installationer i bygningen med forslaget ikke bliver udskilt fra selve bygningen, vil en udskiftning af installationerne oftere have karakter af vedligeholdelse eller forbedring end af nedrivning.

De gældende regler om, at udgifter til vedligeholdelse kan fradrages i årets skattepligtige indkomst, ændres ikke ved forslaget. Såfremt der er tale om forbedring, vil udgiften hertil kunne afskrives efter reglerne om ombygning eller forbedring af afskrivningsberettigede bygninger efter den foreslåede § 18. Derimod vil der efter den foreslåede bestemmelse i § 22 ikke længere kunne opnås særskilt nedrivningsfradrag for nedrivning af installationer i afskrivningsberettigede bygninger. Nedrivningsfradraget vil med forslaget alene kunne opnås, hvis det er selve bygningen med eventuelle installationer, der nedrives. Forslaget

ændrer ikke ved gældende praksis for, hvad der omfattes af begrebet »nedrivning« af bygninger.

Yderligere vil den foreslåede afskaffelse af den særskilte afskrivning på installationer medføre, at straksfradragetsreglen i lovforslagets § 18, stk. 2, (den gældende lovs § 21, stk. 2,) i videre udstrækning vil kunne benyttes ved udskiftninger.

Såfremt en installation efter bestemmelsen i § 15, stk. 1, i en periode har været afskrevet sammen med en fuldt afskrivningsberettiget bygning som en del af denne, vil der, når bygningen overgår til en anden benyttelse, være behov for at udsondre installationens anskaffelsessum og nedskrevne værdi fra bygningens. Overgår bygningens benyttelse eksempelvis for halvdelens vedkommende til kontorbrug, mens bygningen for den resterende halvdelens vedkommende fortsat benyttes til afskrivningsberettiget formål, vil den del af den oprindelige anskaffelsessum, som vedrører installationen, fortsat kunne afskrives med indtil 4 pct. årligt, indtil installationen er afskrevet 100 pct., mens den del af den oprindelige anskaffelsessum, som vedrører selve bygningen, kun vil kunne afskrives for halvdelens vedkommende, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1.

Efter det foreslåede stk. 2 afskrives udelukkende erhvervsmæssigt benyttede installationer, der ikke er omfattet af det foreslåede stk. 1, særskilt for hver enkelt installation efter reglerne i kapitel 3. Reglen afløser den gældende lovs § 23, stk. 2, og dele af dennes § 25. Den foreslåede bestemmelse omfatter med denne udformning både installationer, der tjener ikke-afskrivningsberettigede erhvervsbygninger efter den foreslåede bestemmelse i § 14, og erhvervsbygninger, der kun delvis er afskrivningsberettigede efter samme bestemmelse. Af bestemmelsen fremgår således, at installationer, der vedrører en blandet benyttet bygning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, kan afskrives fuldt ud, når den ikke-afskrivningsberettigede del af bygningen dog anvendes erhvervsmæssigt.

Ejendomme med 3 lejligheder eller flere, hvor ejeren bebor den ene lejlighed og beskattes af den almindelige udlejningsværdi, vil i overensstemmelse med gældende praksis også være omfattet af bestemmelsens stk. 2 som fuldt erhvervsmæssigt benyttet.

Såfremt flere installationer vedrørende samme bygning er anskaffet i samme indkomstår, kan afskrivningen efter det foreslåede 2. pkt. foretages under ét for de pågældende installationer. Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 25, stk. 1, for så vidt angår særlige installationer.

Den foreslåede bestemmelse i 1. pkt. indebærer